

[P. Munch.]

Præg, som den sker paa Baggrund af den Lovgivning, der foregik i Fjor. Man strides om, hvor mange Millioner man sparede for Staten ved Nedskaeringslovene i Fjor; det skal jeg ikke komme ind paa; det er klart, at Statens Udgifter er nedsat med i alt Fald mere end det Beløb, det her drejer sig om. Det er lige saa klart, at selve den sociale Lovgivning ramtes gennem Lovgivningen i Fjor med Beløb, der i hvert Fald svarer til dem, her er Tale om, og det staar da i Virkeligheden saaledes, at de Millioner, man i Fjor tog fra en Række af dem, der lider haardest under Tidens Vanskeligheder, skal i dette Øjeblik anvendes til at nedsætte Skatten for en halv Snes Tusinde af dem, der er kommet bedst gennem Tidens Vanskeligheder, og til en Snes af de Selskaber, som staar stærkest og mægtigst med Hensyn til Pengeforhold i Danmark. Det er en Selvfølge, at en Lovgivning af den Art kan vi for vort Vedkommende ikke række Haand til. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sluttede sig dertil med stor Iver, han vilde naturligvis gerne have haft mere, men han var vel tilfreds med det, han ved det foreliggende Lovforslag har Udsigt til at faa, og den Tanke, som den ærede Ordfører havde, var egentlig kun den at vende sig til Regeringen og sige den ene Ting til den højtærede Regering: Jeg forstaar, at det, som her er foreslaaet, er virkelig Udtryk for Regeringens Tanker, thi Regeringen har i Trontalen og ved anden Lejlighed bebudet noget saadant.

Men, sagde saa den ærede Ordfører for det konservative Parti, den højtærede Regering kan dog ikke nu være bekendt af sit Parti at lade sig drage bort fra det, som den her har foreslaaet, og som han gik ud fra havde dens Hjerte.

Det bliver da det store Spørgsmaal, der vil komme til at foreligge i den nærmeste Tid, om Regeringen, støttet af det konservative Folkeparti, er i Stand til at føre denne Lovgivning igennem overfor Stemmingerne i dens eget Parti, saaledes som disse, ganske naturligt i afdæmpet Form, genspejlede sig hos den ærede Ordfører for Partiet Venstre i Gaar. Han udtalte en særlig Glæde over, at det Forslag, der her forelaa fra Regeringens Side, ikke var noget Ultimatum, og saadan som han sagde det, og som han tog Afstand Punkt for Punkt fra Forslaget og udtalte sin Betænkelighed overfor det paa alle Punkter, saaledes at jeg kunde mene, at disse Betænkeligheder var vel begrundede,

tænker han ved Ordet Ultimatum aabenbart ikke paa noget Ultimatum overfor Socialdemokraterne og de Radikale; men det, han var glad over, næsten taknemmelig for, var, at den høje Regering ikke her mødte med et Ultimatum overfor Partiet Venstre.

Den følgende Forhandling vil vise, hvor meget dette betyder, vil vise, i hvilken Grad det vil være muligt for den højtærede Regering, støttet af det konservative Folkeparti, at faa Bugt med den Opfattelse af disse Forhold, som findes, saa vidt jeg har forstaaet, i større eller mindre Dele, maaske i hele den Partigruppe, som ellers er den Regeringen nærmest staaende Gruppe.

Hvad enten det nu gaar paa den ene eller den anden Maade i saa Henseende, er Stillingen for vort Vedkommende klar. Vi er villige til at medvirke til en Ændring af den nuværende Formuebeskatning. Vi er ogsaa villige til at medvirke til, at visse Formuer, der af den ene eller den anden Grund er saaledes stillet, at de ikke kan give et rimeligt Udbytte, faar en vis Lettelse. Jeg vil gerne tilføje, at jeg vilde uden mindste Skrupel se, at Formueskatten helt bortfaldt for Formuer under 15 000 à 20 000 Kr., Formuer, om hvilke det gælder, at de kun indbringer 1 Mill. Kr. aarlig til Statskassen; der er jo meget Besvær med disse Beløbs Optrækning, hele Undersøgelsen og hele Tilrettelæggelsen deraf. Der vil for vort Vedkommende ikke være noget betænkeligt derved, og vort Parti vil i det hele gerne medvirke til saadanne Forandringer i vor Lovgivning. Men jeg tror, at vi ind under Forhandlingerne i den kommende Tid ogsaa bør drage Muligheden af at tage Hensyn til den særlige Stigning, som har fundet Sted i Kronen. Vi maa dernæst under denne Lovgivning fastholde, at er det muligt at give Afkald paa Statsindtægter nu, tillader Statens Budget dette, vil det naturlige være at give Kommunerne en Hjælp fra Statens Side, der gør det muligt at lette de kommunale Skatter, der i langt højere Grad end de direkte Statsskatter hviler paa den brede Befolkning.

Endelig vil jeg tilføje, at vi i høj Grad vil advare mod en Lovgivning af en saa indviklet Karakter som den her foreliggende, der vil stille Skatteraadene og Statens Borgere overfor en lang Række af Udregninger af den besværligste og mest indviklede Beskaffenhed.

I alle Tilfælde en Lovgivning, der har